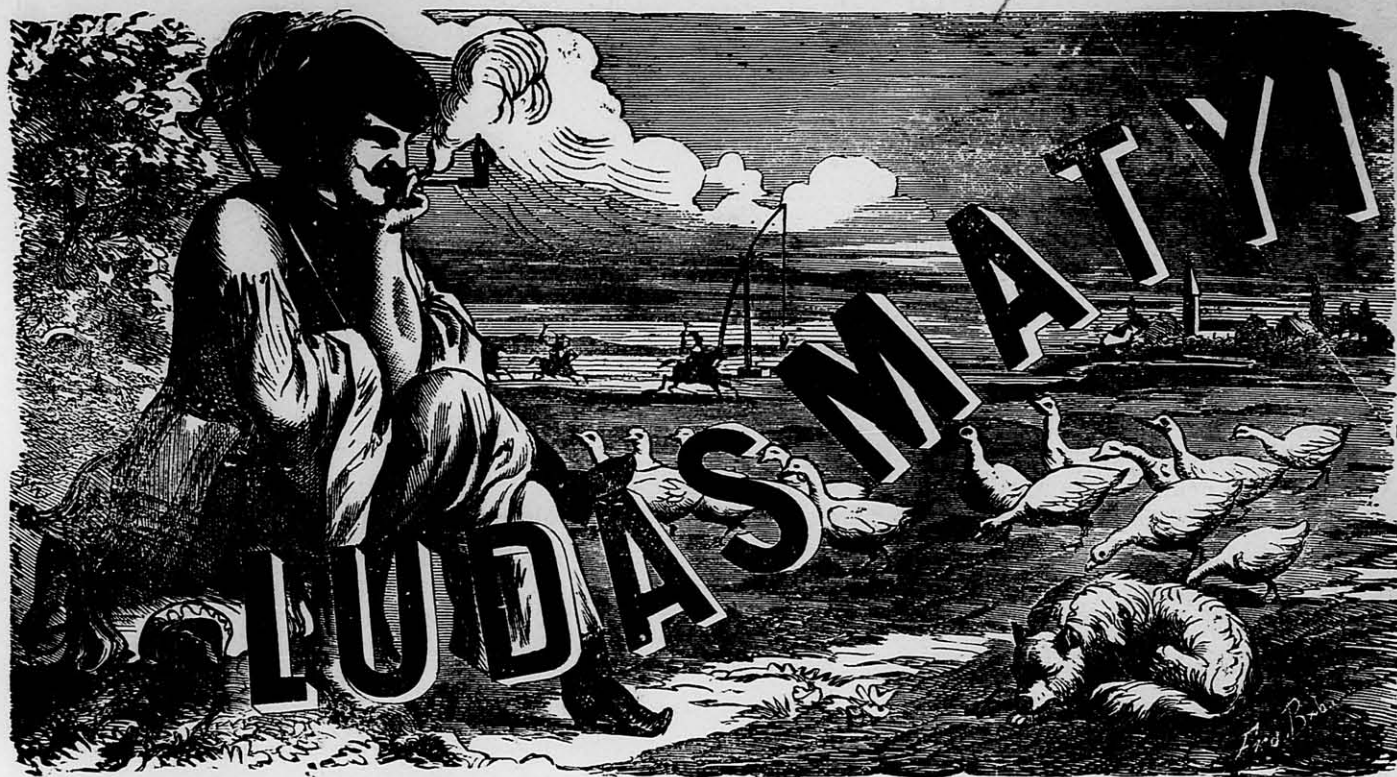

167

VI. ÉVFOLYAM

Megjelenik

minden vasárnap

ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a

KIADÓ-HIVATALBA

városháztér 6. sz.

alá küldendő.

Pest, Január 1.

1872.

1. szám.

GYÜJTŐKÖNYV

öt előfizető után

tisztelet-példány jár.

Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:

VÁROSHÁZTÉR 6. SZ.

ide küldendő mindenféle ké-
irat, mely „Ludas Matyi“-nak
van szánva.

Ój eszthendei puhár felkészüngethések.

Elsü puhár bur.

Van én nekem edj bálványá
(Nem arany borjú, melyet

Izrael khürtl thánczulta
A sinai hegy mellett.)
Mit imádom én legjobban,
Nappal s éjeli álmumban,
— Mit felednem nem lehet.

Mell bár gyakran vért khivánja,
Vért, suk-ezer életet,
(Csak így állhatta fünn eddig
S érte ezer éveket.)
Mégis, mint szherelmem thárgyo,
Az elsü csengüt puhárba
Veszi thülem éneket.

Mig a szüke Dona habja
Hollámait alá hajtja,
S fül Bécs felé nem ered,
Virulj hazám! jú nemzetem!
S miuden bithurlú nemzethen
Gyüzthés ledjen fegyvered.

Thodomágy és nemes erkhüles,
— S a mi mustan megszakadt,
Egyeterthés nevelje khi
Nekhed hüsi fiakhat,
Élj dicstün, ürökkhé áldva,
Mig e végthelen világba
Edj nép él a nap alatt ...!

Második puhár bur.

Ha mustand loknam a Hebrun khüzelében,
És uttand nyilna a phirus ruza széphen,
Phárus bimöujával szakhajthanám rúla,
A legeslegszübbet gyüngyüs khuszuruba.

És gyíngyüs khoszorót illesztthenék széphen,
A te szép fejére néked — Rűfkhelében!
Mert engem thüzeli a régi láng, s éget,
Azaz: még mustan is szerethem én théged.

De mivel van messze Hebrun, és a ruzsa,
Szürnyű riges-rigen mind elhullta rulla,
Engedy szép szerelmem, hodj khaszarú helett
Ily diszes khüszüntüt aggyam által nekhed.

Drágo feleségem, mivelt edj aszszonság!
Khihez képest nem van edj is azonosság,
Mint libánon hegyén a czidrusok ága
Viruljad én nékhöm soká a csoládba.

A bú phioláját ittend le ne nyeljék,
Khüssün le a jú khedv fulythun a the nyelvét,
Hodj mit Goribaldi kunferenczhiászta —
Szűlessen a békhe meg a Hasli házba.

Harmadik puhár bur.

Gyönjörűség mákvirágok,
Jubbuldali oraságok!
— Khik mogasztaltuk Ondrásit,
Mert szivethek kunczra ásit.

S szerkhezetes Kheményy Zsiga!
— Khi a munkhában vagy esiga. —
S Bursszem (thelen) jakheez Janku!
— Kinek nem klül elv, csak bankú, —
Verjen khi a szömötöket
Valamengyi hunvéd mankhú!

Nedjedik puhár bur.

Ki üritek e puharat,
Hodj benne edj esüpp se marad,
Khi akkur is — hodj ha benne
Perczhel-árzinikhum lenne.

Ki, ha abbul Thájsz szoronyja
Mind a thurkumba szurudna,
S fel sivithuk nagy kheményyen:
Kossóth Lajus apánk iljen!

Ütődik puhár bur.

„Khiért üritek e puhart?
Ki mungya meg...?”
Érthed negyvennyulezhas párthom!
Khinél thiszta szívet láthom,
Khi nem thánthorolsz schuva,
— Álgyun meg a jú jehuva!

Hatodik puhár bur.

Végezetre szép khüszünség,
Lódas Matyi népe!
Állom még edj puhár bural
Nekhed is elébe.
És khivánok: hodj a pharaszt
Vetésében járva
Ne akaggya a szemével
A falu turnyára.
Adú szedű, bitelezű
Ne zaklasson ütöt,
S szeggye thiszta bózát ott is
A hun babut ülthet

Mester-ember gyarapoggya,
Anji legyen haszna: —
Ne strikolja a legénje
A jüvü thavaszra.

Phathikhárus mérje burt, sürt,
Dukthur phedig virslit, —
És eshopán ingyen aggyanak
Mindennek a frissit.

Rekthur khántur és precepthur
— Mi még suse thürtént —
Agygyák ki thizes pruczentra
Husz ezernyi thükét.

Idüs lánjok, mik rég nyelik
Szerelmi bú-kortyot,
Khüssenek fül phirus selem
Kendübül a khuntyut. *)

S ki már egyszer khifarsangult —
Kezgyen asztat ujra,
Mig csak el nem khupik minden
Czigánlegén hurja.

Hasli Muzes m. k.
madjar izraelitó notorál puét.

A ráczkevei kálomista pap albumába.

Deák-párti mamelukká lettél Soltra!
Elved nem ér annyit mint egy régi poltra
Sirva tekint vissza reád Nyári Páldo,
Hogy így eserbe hagyta nyájad s a balpártot.

*) Én az én buttyából igen szhép is fhinum czhiczikhendfüvel is
szolgálhatom, mit derek és szép menjescék csupán phár csukért is
kaphattyák.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Ördögszára Bordája

vagy is tiszteletes tudós Szent Péteri István uram az ur Jézus Krisztus haszontalan szolgájának hét prédikátiója a dohányzás ellen. Anno 1705.

VI-dik Prédikátió.

Füstös Bátyánk színlenni szeretné a maga ocsmány dolgát ezzel is :

„Orvosságul élek én a dohánynyal, mert a mikor megcsömörlöm, a csömört elöli, és mikor rosz vizet iszom, azt megorvosolja.“

Felelet. Ha azzal mint orvossággal élsz, jól vagy. Hanem azt kérdem tőled Füstös Bátya! hogy a dohánynak hasznát hol vetted? Gallénusból-e, Dioscoridesből-e, Hippocratesből-e? mert azt, hogy kicsoda, mennyi, kiknek és mikor legyen annak medici nális ususa, nem a te füstös bojtár társaidtól, sem nem a gonosz szokástól, hanem az expertus medikusoktól kell megtanulni.

Ha csömört s rosz vizet akarsz a dohányozással orvosolni, miért hát, hogy mint a pokol örökké füstölögsz, miért hogy az Ördögszára Bordája szádból ritkán szaka d ki? hiszen nincs talán örökké csömöröd, nem vagy hasas Aszszony, kit a több nyavalyák közt a csömör is szokott követni s nem is iszol örökké rosz vizet, mert valamint Tabacho Heluo, szintugy borveders bormoslék lévén, nem akarsz csak vizet inni, hanem a jó Vinkó mellett örökön örökké dudálni. Rosz vizet emlegetsz. De hiszen minden viz rosz neked, mert hasad lévén istened, csak bort innál szüntelen s abba buborikolnál, a vizet pedig a gödényeknek hagynád ama symbolumod szerint „vina bibant homines, animalia caetera fontes.“

A dohány ugyan a nyálat kivonsza Muthiolus szerint s a mint az experientia is mutatja, mert a dohányos mint a Ruczának az utolja, úgy pökdös szájával, csak pök, csak pök.

Ebélkedik Füstös Bátyánk! így is: „Alkalmatosabb az ember a coiturára s az aszszonyokkal való familia szaporításra, ha dohányoz.“

Venerous crucifer! ezzel csak czégért teszel magadnak, hogy te rut, igen fajtalan, kaczer és verébtermesztű vagy; s feleletre sem volnál méltó s a mit felelek cum rubore et pudore salvoque honore felelem: hallod-e hé! a kik erőtlének a coitusra, azok vagy természet szerint született avagy ördögi mesterséggel olyanok. Az első rendbeliek aszszonyt nem kívánnak, a másik rendbelieknek pedig a Medikusok munkája kívántatik meg, nem a te dohány füstöd.

Hát a familia szaporításra a dohányozás által alkalmasabb lesz az ember? Olvasd meg — ha tetszik — am a nagy elméjű Apáczaai Csere János Magyar Encyclopediáját; a dohányból és annak füstiből mag nem lézen, mivel nem vétetik be a gyomorba. Bolond okos-

kodás bát az, mikor azt mondod, hogy a dohányozás által a prolificatiora alkalmasabb lézen az ember. Óh ostobafő!

Szemtelenkedik Füstös Bátyánk így is: „a dohányzás jó alkalmatosság arra, hogy az ember szeretőjéhez bekopogtasson, mert mintha csak dohányt gyujtani menne, úgy megyen oda, s mások észre sem veszik.“

Óh lelki hályoggal elborított szemű vakok! óh föld alatt két lábon járó vakandokok, de kivájta szemeteiket az ördög, mint a Filiszteusok Sámsonét; bizony nem Józsefnek és Jakóbnak lelke te benned, mert te ördög Bordájává változtatod testedet, mert tudd meg, a ki parázna személlyel öszvekeveredik, egygyé leszen ő vele.

Krámsál Füstös Bátyánk így is: „a dohányozás a tanulásban használ a tanulók elméjét félelemli.“

Óh hunyor nélkül szükölködő szédült bolond! Senki sem szolgálhat két urnak Krisztus szavai szerint, nem lehet hát hogy tanulj is és egyszersmind szipákolj is, nem lehet, hogy elméd a könyvben is és a pipádban is legyen, tudod-e ama Vulgarét „Pluribus intentus, minor est ad singula sensus.“

Hányja a kalafintát Füstös Bátyánk tovább is s ezt gördíti elibénk: „a dohányozás az embereket egy máshoz öszvecsatolja, barátságosokká teszi, öszve ülnek, beszélgetnek, s úgy dohányozgatnak.“

Ugy van, hogy a gonoszokat öszve kapcsolja a gonoszság. A ti társaságtok pedig a gonoszoknak gyűlévsze. Hamar elmuló barátság az, melynek csak füst a fundamentuma. Ilyen pedig a Tabacho-Heluok barátsága. Az igaz barátság csak a jók közt támad, nem pedig az ilyen ördögszára Bordája tökfilkók közt, mint te vagy kormos! Ámmen.

Sziporkák.

Rablógyilkosságért egy kertészt akasztottak fel. Egyik szemlélő következő megjegyzéssel kísérte az executiót: No eddig ez huzta az ágat, most pedig őt huzzák az ágra.

Nagy Fülep (persze régen történt, talán nem is igaz) tarklizott egyik tábornokával.

— Négy király — mond Fülep — százat irok.

„Sire én csak három királyt láttam, — jegyzé meg a tábornok.“

— Magam vagyok a negyedik. —

„No ugy Sire! nem ér semmit.“

— Hogyan? —

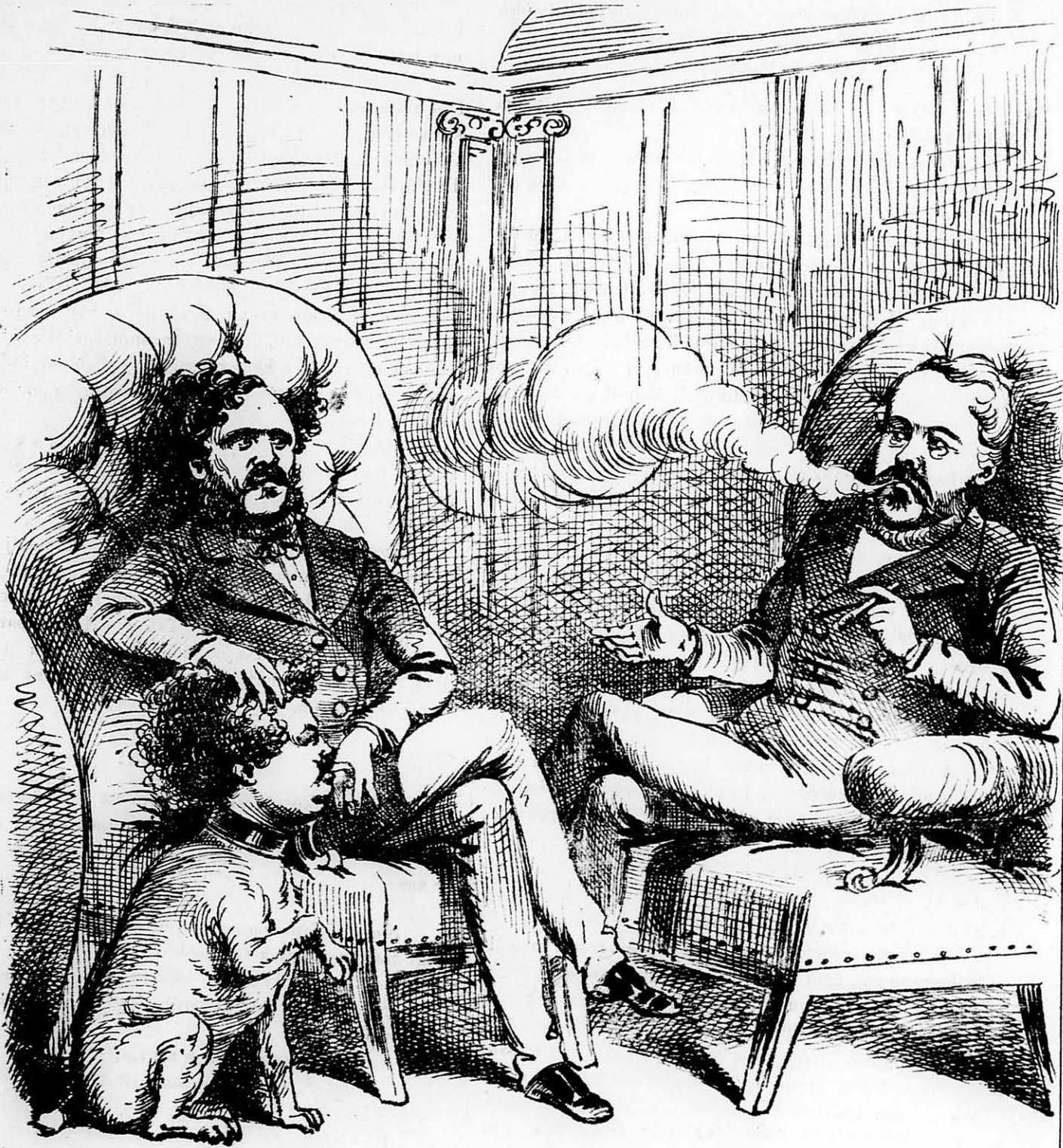
„Itt van négy disznó, én irok százat.“

— Hiszen csak hármat mutat. —

„De magam vagyok a negyedik.“

— Az már más, mond mosolyogva Fülep — ugy ön megnyerte a parthiet.

Hivatalos átadás.

Andrássy: Konczot ennek évekig én adtam,
Sokszor meg is rugdosták miattam ;
Nézzed Menyus mily fényes a szőre:
Én hizlaltam ezt meg így kövérre.

Ezután már te leszesz gazdája,
Hogy ugasson, gondod legyen rája;
Ez el nem vesz, meg van bélyegezve,
Lásd a farka kissé meg van metzve.

Év végén.

Az idő az éveket, Kerkápoly pedig a vasutakat temeti az Ábrahám kebelébe.

Az ó év végén s az újnak elején.

Bár az Ábrahámnak, Izsáknak
 És Jákóbnak nagy istene,
 Így, az esztendő utoljára
 Egy némely kis csudát tenne?
 Változtatván a sok terhet, bajt
 Könnyen elviselhetővé,
 És a mi fő, — az adósságot
 Könnyen kifizethetővé!

De biz a csuda késik, nem jön,
 A sor évről-évre rosszabb,
 A fizetési határ idő
 Pedig nem lesz mindig hosszabb. —
 Punctum, finále, man muss zahlen:
 Kvóta, deficit, kamatot,
 A hol más kettő-háromra kap
 Kerge Pali fizet hatot!

Reform, Napló, fenynyen dicsekszik
 Pompás önállóságunkkal,
 Ez — meg amaz, milyen nagyszerű!?
 Nem birunk boldogságunkkal!
 Igaz... megvallom... elismerem
 Hogy egyben önálló vagyunk,
 Mint ez év is megbizonyítá
 Adósságot csinálhatunk.

Csináltunk is, még pedig annyit
 Hogy már elérve a határ,
 No fiam! Tóvölgyi Tituszká!
 Ez ám oszt' a „csudabogár“
 S némely bölesek, vívmánynak tartják
 Még ezt is, — de én azt mondom:
 Jószinüleg szánakozni kell
 Az ilyféle sült bolondon! —

No! de az már csak mégis vívmány,
 Ismerjétek meg végtére...
 Ez év hozta: magyar ember állt
 A birodalom élére!
 Magyar?... igaz ám!... ó bocsáss meg
 S jövel, erre nagyot igyunk...
 Hanem izé... hiszen ő mondá:
 Hogy osztrák-magyarok vagyunk!

Ez év folytán is csak úgy ment az
 Mint tanit a tapasztalás:

„Multadban nincs öröm, jövődben
 Nincs remény“, — nincs vigasztalás!
 Némely boldogító előáll
 Időnként feltartott fővel,
 S ha nem instáljuk is, csak akar
 Boldogítani erővel!

Igy lesz ám jó! fenhangon mondja
 Az engedelmes hű sajtó!
 Pedig ez is, mint a többiek,
 Nem boldogít, hanem sajtol.
 Nálunk nincsen megalégedés,
 Túl a sok baj zűr-zavart szült,
 És Bájszt uram, ki ezt mivelé, —
 Londoni követségbe ült!

Bach uram áldott regimenje
 A szolferinóit szülte,
 S a G'sammtmonarchie szótárából
 Lombárdiát kitörülte;
 Smerling uramnak még több kellett
 Németországi hatalom,
 Mellé Velenceze, s rá konfektül
 A szadovai esonthalom!

Bájszt uram a dualizmussal
 Addig izélt, addig játsza:
 Hogy lett a híres birodalom
 Európai pojácza!
 Vagy ha úgy tetszik hát Fajankó!
 Melyet bárki orron kollint,
 Ő hű mamelukk természettel
 Bene quidem, — csak rá bolliat!

S nem hogy a pokolba kergetnék
 E divatos lókötokeket,
 Sőt követül küldik, vagy zsíros
 Penzióba teszik őket.
 Lám a sokszor barbárnak mondott
 Török kormány megmutatta:
 Hogy kell banni az ilyenekkel...
 Husseint, Haidárt becukatta!

De nem üzöm-fűzöm már tovább
 A tengernyi zúr-zavar s bajt,
 Mely a szent közösgy tarlóján
 Évről-évre oly buján hajt.
 Végezzük el, — mint elvégződött
 Hosszu napjaival ez év...
 Mely elmúlt, hogy végén látszanék
 A nyugodalmat hozó rév!
 Illó a holtat megtisztelni
 Annak, ki életben marad.
 Köszöntsük hát a vén Szilvestert,
 Töltsétek meg a poharat...
 Vegyétek fel, hadd csengjen össze, —
 — A balsors ugy is régen tart —
 S csengése közt zendüljön a dal,
 Az „Isten áld meg a magyart“

Nagy Bögös.

Szabadkai életképek.

XLVIII. kép.

Körpelesz válasza Simkeleszhez.

Kedves Bruder! Nem akarok a jövő évre adósod
 maradni; nagyon el vagyok foglalva a Herr von Miska
 bácsival: azért nem „Matyiztam“ oly sokáig! —
 Mi ketten azon törjünk fejünket: hogyan csináljunk itt
 nálunk apáca-Klostert, a hova a zsidók is
 bejuthassanak, meg a szerbek is beférhessenek. —
 A kalocsai érsek ő excellentiája ezért nem haragszik
 ugyan, csak az a kifogása van, hogy mi zsidók nagyon
 szeretjük a vörös hagymát és „kiállhatatlanok“
 vagyunk; a szerbek pedig nagyon szeretik Mi-
 letieset és „tolakodók.“ — Azt hallottam, hogy
 ő excellentiája legjobban szereti a csizmadiákat;
 azért „fogatott vele csizmadiát“ a szabadkai
 deputatio

Igaz-e, hogy Slovák ő excellentiája Pester
 Obergespan lesz? Agyonra ijedtünk, midőn ezen hirt
 a „Montagsblätterben“ olvastuk; mert akkor
 bizonyosan a mi Obergespanunk — a Herr von
 Miska bácsi Schwiegersohnja — fog belügy-
 miniszternek kineveztetni, és mi lesz belülünk?! ... a
 Klosterből?! — Nem is merek rá gondolni! . . . .
 Boldog pápistai újévet Adieu!

Körpelesz, publicist.

Ui. Matyi bácsi! Matyi megtette a „Matyina“
 de azért Matyi marad; csak az „Életképek“ men-
 nek, és azok helyébe fognak jönni a „Havi kroni-
 kák.“ *) — Ennyit kívántam tudtára adni Matyi bácsi-
 nak, és olvasó közönségének.

Körpelesz,

v. l.

Szerk.

*) Elvárjuk és szívesen közöljük.

Tiltakozás.

Értésünkre esett, miszerint Pest város főkapitányja Taisz Elek nagysága nagyban szurkol, hogy bokros érdemeiért ma csak a zenével fogjuk megtisztelni.

Ezennel hinyilatkoztatjuk, hogy efféle kitüntetés a kapitány urnak, eszünk ágában sincs, Taisz Elek urra még a macska zenét sem vesztegetjük.

a z egyetemi ifjuság.

Fele igaz, fele nem az,

egészen meg egy kis tritstrats.

Taisz Elek orra czinkét fogott. Mert a belügy-miniszter kaszszálta harambasa itéletét, mely szerint a Toldy ünnepély alkalmával egyetemi fiatalságunk által rendezett fáklyás menet vezetőit személyenként 50. ftra vagy tiz napi áristomra ítélte. Ennek következtében Taisz ur sértve érzi magát s elkeseredésében beadni szándékozik Linzer Fanninak ellentmondása ellenére is... lemondását.

Lebegő Trézsi szabadalmazott nőnövelde tulajdonos növendékei fáklyás zenével akarják megtisztelni védaszszonyukat Linzer Fannit.

E végett egy 12 tagból álló küldöttséget menesztenek a főkapitány urhoz azon kérelemmel: miszerint engedje meg nekik, hogy a váci utcán keresztül vonuljanak.

Sylvester éjszakáján.

Ezernyolczszáz hetvenegy is lejára,
 De csak sok bajt hagy maga után hátra,
 Éjjel nappal kérjük a jó teremtőt:
 Ne küldjön ránk többé ily rosz esztendő.

Tekintsünk csak egy évtizeddel hátra...
 Mit tett akkor a böles Deák és pártja?
 Zászlójukra irták a negyvennyolczat,
 Egytől egyig mind hazafiak voltak.

Hogy nekünk a Schmerling rendszer kellene
 Ünnepélyes óvást tettek ellene,
 Kimondták, hogy árulásnak vevődik:
 Ha valaki beamterré szegődik.

Es ime most mivé lett a hős sereg!?
 — Rá gondolva a lelkem is kesereg, —
 Csselfogással hogy többségre vergődött.
 A hatalom szolgájává szegődött,

a z igazügy kortese.

Előfizetési felhívás.

Az országos szabadelvű és haladó ellenzék heti közlönyére.

Tisztelt honfiak! polgártársak! (Olvasó és népkörök!)

A közelgő újévvel „Népszava“ politikai heti lapom, pályafutásának ötödik évfolyamába lép. Egy heti közlönynek négy évi fenállása, — a jelenben uralgó politikai immoralitás és a nemzeti életerőt mind mélyebben zsibbasztó szennyes önérdék szülte korszakban — fényes tanubizonyságot tesz arról, hogy életre való.

Azon igen tisztelt hazámfiak! polgártársaim! (Olvasó és népkörök!) előtt, kiket és melyeket négy év leforgása alatt szerencsés voltam a „Népszava“ pártolói közé számíthatni, e lap politikai irányát — azt hiszem — felesleges fejtegetnem. Országosan tudva van, hogy szerkesztői tisztemet, s politikai pályámat mindig hazafias tiszta szándék és szilárd elvhűség vezérelte, s az őszinte ragaszkodás kötötte azon nagy férfiú személyéhez és elveihez, ki a magyar nemzet újjáteremtője volt, és a kinek szive most is legmelegebben ver szegény hazánk függetlenségeért s népünk jólétéért.

És miután örvendve látom, hogy a magyar nemzet politikai érettségének előjelei, rohamosan közelgenek a forrponthoz: itt az ideje, hogy a szabadelvű haladás zászlóját lobogtatva, a merev opponálást elhagyva — egy lépést közelebb tegyünk az ígért földéhez.

A „Népszava“ célja és hivatása, megtestesítése a következő politikai igének:

1. A 48-ik alkotmány alapján a personal-unio helyre állítása; nemzeti önállóságunk s Magyarország teljes függetlensége minden más államtól.

2. Hogy az előbbieneket kivívassuk, a nemzet őszintén nyilatkozzék, hogy Magyarország koronás feje a király, az ország fővárosába, és Buda várába tegye át lakását s ne mint osztrák császár, de mint magyar király uralkodjék.

3. A független felelős magyar miniszterium vezetésével, a magyar király által, mint kormányelnök, nemzetünk újjáteremtője Kossuth Lajos bizassék meg.

4. A nemzetiségek jogos kivánalmainak, a testvériség kötelme és a társadalmi igazságos mérleg szerinti kielégítése, Magyarország integritásának és politikai egységének megóvása mellett.

5. Hogy állami függetlenségünk úgy bel- mint kül megtámadások ellen biztosítva és védve legyen, a nagy német hatalommal véd és dac szövetség kötendő.

Ezen alap-pontozatokkal, ha úgy tetszik programmal, millió meg millió magyar gondolatának és benső meggyőződésének adtam hangot, s erős hitem, hogy vágyaink közelebb teljesülendek mint hinnók.

Országgyűlési tudósításaink a legjobban vannak összeállítva s minden nevezetesebb mozzanat élénken vissza tükrözve. Vidéki levelek és újdonságok tekintetében lapunk szinte gazdag tartalmu leend.

A közgazdaság, ipar és művészeti rovatunk a legnagyobb figyelemmel lesz szerkesztve; a kertészetet pedig egy gyakorlott gazda fogja oktató modorban előadni.

A népnevelés, közművelődés, a társadalom fejlődése időről időre jelezve leend lapunkban.

A közelgő képviselőválasztások érdekes mozzanatai, úgy az erkölesrontó vesztegetések, etetések, itatások, lélekvásárlások s mindazon alávaló tényeket, melyek a becsületes nép szívet megmértelyezik, párt-tekintet nélkül fogja a Népszava a nyilvános közvélemény elítélése alá bocsájtani.

Tárcaink hasznos és mulattató elbeszéléseket, s népies költeményeket tartalmazand.

Midőn tehát felhívom hazám igen tisztelt fiait, polgártársaimat, (az olvasó- és népköröket) lapjaim érdekében, azon begyőző hittel teszem, hogy törekvéseimben ezutánra is oly tömegesen fognak támogatni mint eddig, hogy így a cél, — mely felé kitarító erélylyel küzdünk, — hazánk boldogsága és jóléte, mielőbb eléressék.

Ismételve kérem tisztelt hazámfiakat, polgártársaimat az (olvasó- és népköröket) szóval mind azokat, kik a fentebbi politikai hitvallást ohajtják és elfogadják, jelentsék ki ezt azon tényük által, hogy az országos szabadelvű és haladni ohajtó ellenzéki párt heti közlönyét vegyék becses pártfogásuk alá s azt ismerőseik közt is minél szélesebb körben ismertetni és terjesztetni sziveskedjenek.

A „Népszava, istenszava“ de csak akkor, ha a hideg közöny el nem fojtja, és nem hangzik el nyomtalanul, mint kiáltó szó a pusztában.

Pest, decz. 23. 1871.

Mészáros Károly

felelős szerkesztő

A „Népszava“ előfizetési ára:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt,

A „Ludas Matyi“ előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzeket legegyszerűbb postai utalványokon beküldeni, melyeket minden postahivatal a legkészségesebben szolgáltat ki.

Minden öt előfizetőt gyűjtőnek tisztelet példánnyal kedveskedünk. Könyvkereskedési uton beküldött előfizetésektől százalékot nem adhatunk.